

ждението си. Като се увъряваме, че нѣма да останите хладнокръвни да гледате братията ви да са борятъ и даватъ въ кръвата противъ силния врагъ, а вие да не се притечете на помощъ, за да се смаже тиранина и падне робството. Побързайте за по-скорото приготвинie. Ако ли вий не приемете нашите пълномощници и ги предадете на турската власт или ги испждите, то да знайте, че тайната полиция ще ви слѣди и отмѣсти и накаже смѣртно, макаръ дена и посрѣдъ пладне. Причинителитѣ, които увреждатъ тайни планъ, по който начинъ нѣма да имъ се отмѣни наказанието.

Братія българи!

Днесъ е най-сгодния случай — за да възстанемъ Дерзайте да са събираемъ подъ левското кръстно знаме и да докажимъ на тиранина турчинъ, че знаемъ да мремъ за свободата на отечеството си и да не мисли той, чо владей прозябающи треваскотовъ. Върностъ и единство братия, да нанесемъ смѣртенъ ударъ на врага, който де сега немилостиво са е поругавалъ съ вѣрата ни, народността ни и съ обичаите ни. Разполагаль се е съ имота ни, съ живота ни, насильтвъ и ни съкратявъ живота. Хиляди невинни души викатъ къмъ назъ за да отмѣстимъ на кръвника тиранинъ, който безъ време ги е проводилъ на онзи свѣтъ. Да омиемъ поруганата честь на майките си, на сестрите си съ кръвата на варварина тиранинъ. Да строшимъ желѣзните окови на петьстотинъ годишното робство. Да отворимъ путь на свободата, за да се наслаждаватъ и нашътѣ бѫдущи поколѣния. Напредъ! и Богъ да ни е на помощъ.

Априлъ 4, 1876 г.

Печать на Слив. рев. комитетъ.

Прилагаме прокламацията тукъ изцѣло, защото тя е писана отъ Илариона и посочва, като последенъ писменъ документъ отъ него — идеитѣ му, начина по който той е агитиралъ. Написана е за великденските празници, които решили да изпол-